

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

erne, ikke har været behandlet, før de blev taget op i det økonomiske huslejeudvalg. Heller ingen af de spørgsmål, det juridiske udvalg har arbejdet med, har tidligere været underkastet realitetsbehandling. Enhver, der har blot det mindste kendskab til de vidtrækkende og komplicerede spørgsmål, der har været genstand for undersøgelse, vil vide at vurdere den betydelige indsats, der her er foretaget både af de to udvalgs medlemmer og af de embedsmænd, der på grundlag af betænkningerne har udarbejdet lovforslaget. Jeg synes, at man — som det blev sagt på et møde fornylig om disse spørgsmål — „må afgive fuld honnør, fordi man på korteste tid har udført et imponerende arbejde“.

Det ærede medlem antyder endvidere, at jeg skulle have holdt lovforslaget tilbage gennem hele oktober og november måned, efter at betænkningerne var afgivet henholdsvis den 7. og den 14. oktober. Jeg vil hertil blot bemærke, at jeg naturligvis ikke har kunnet forelægge lovforslaget for dette høje ting, før betænkningerne forelå trykt, så tingets medlemmer kunne gøre sig bekendt dermed. Betænkningerne forelå imidlertid ikke trods et stærkt pres på trykkeriet før i de sidste dage af november måned, og før den 3. december kunne forslaget derfor allerede af tekniske grunde ikke være fremsat.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen pegede derefter på en række punkter, på hvilke lovforslaget efter hendes opfattelse var mangelfuldt.

Det ærede medlem spurgte, hvorfor værelseloven ikke var foreslået inkorporeret i lejeloven, således som det var tilfældet med de andre midlertidige bestemmelser, der regulerer forholdet på boligmarkedet. Jeg kan hertil svare, at jeg ikke har fundet det hensigtsmæssigt, at bestemmelser, der alene er kommet til at gælde for hovedstadsområdet, kom med i en lov, der skal være gældende for hele landet.

Det ærede medlem foreslog en bestemmelse optaget i lovforslaget om, at en vis del af lejen, f. eks. 7 pct., skal bruges til vedligeholdelse af lejligheden; beløbet skulle hensættes på en særlig vedligeholdelseskonto med særskilt regnskab.

Jeg tror ikke, dette er nogen god idé. Behovet for vedligeholdelse er ikke det samme i alle ejendomme, men afhænger f. eks. af, hvor gammel ejendommen er, hvor godt den er bygget, eller hvor mange personer der bor i den. Jeg tror ikke på, at det vil være praktisk muligt, således som

det ærede medlem foreslog, at indføre en fast vedligeholdelsesturnus, der skulle muliggøre effektiv kontrol med, at pengene faktisk bliver anvendt til istandsættelse af lejlighederne.

Endvidere foreslår det ærede medlem, at et flertal af lejerne skal kunne kræve varmemesteren afskediget og kræve adgang til kontrol med brændselsleverancerne. En sådan ordning vil være fortrinligt egnet til at opretholde en stadig uro om fyringsspørgsmålene i centralopvarmede ejendomme. Dette kan vel ingenlunde have været det ærede medlems hensigt. Det ligger jo nemlig det ærede medlem fjernt at ville så splid.

Den frie opsigelighed i fremlejemål foreslår det ærede medlem ophævet, ikke alene for fremtidige fremlejemål, men også for sådanne tidligere indgæede lejemål, der hidtil har været frit opsigelige. Det ærede medlem henviser til, at der ikke kom noget forøget frivilligt udbud af værelser frem, efter at man i sin tid havde genindført den frie opsigelighed. Jeg tvivler på, at forholdene gør det påkrævet at foretage et sådant indgreb, men er villig til at se på spørgsmålet under udvalgsbehandlingen.

Det ærede medlem foreslår endvidere pensionatsvirksomhed draget ind under fremlejereglerne. På dette punkt finder jeg ikke, at der er tilstrækkelig anledning til at følge det ærede medlems forslag. Forholdet er jo det, at lejemål med fuld kost er undergivet kontrol af prismyndighederne, og der skulle derfor ikke være nogen betænkeligheder ved fortsat at lade fremlejemål om boliger med fuld kost være undtaget fra lejelovens regler.

Endelig slog det ærede medlem til lyd for en skarpelse af straffebestemmelserne i lovforslaget. Hertil må jeg dog sige, at det er en almindelig erfaring fra domstolens praksis, at der netop i huslejesager ofte kan foreligge undskyldende momenter, der taler for at lade lovovertræderen slippe med en mindre bøde. For de alvorligere forseelsers vedkommende er der intet behov for skærpede straffebestemmelser. Der er ikke i lovforslaget angivet noget maksimum for bødens størrelse, og det ville vist være at skyde over målet, om man indførte hæftestraf for disse forseelser.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) fandt ikke nogen anledning til, at frivillige overenskomster om lejeforhøjelser skal godkendes af huslejenævnene, når der indføres et almindeligt huslejestop. Under sådanne forhold må man antage, at sådanne overenskomster altid kun bliver indgået, når vægtige grunde taler derfor.